

Pa vkljub temu bo! Bo, kadar bodo trdno stali temelji nove, samobitne naše glasbene estetike, porojene iz znanja, občutja in tenkoslušnega prodora v skrite lastnosti naše umetnostne biti, prvine, ki jih bodo izražale pri nas ustvarjene umetnine katerih koli umetnostnih nazorov pod edinim pogojem, da so iskrene in dovršene. Tedaj bodo nastopili časi zglednih trenutkov, ko bo dobra volja premagala samopašnost koristolovstva, malodušja in ozkosrčne zavisti in se bodo strnile moči stremečih okrog novih idealov, brez katerih ni umetnostnega ustvarjanja. Kakor so se že do danes javile nove sile v dveh, treh delih naših umetnikov, ki so prekoračila ozke meje domovine in prešla v skupno last kulturnega sveta, tako jih bo ob novem prelomu vekov vzraslo več enako prizadevajočih si, ki se bodo znali izogniti napakam prednikov in zagrabit za roko, ki jim jo nudi prošlost na pot v bodočnost. Takrat bo vznikla nova naša umetnost, kateri zdaj gradimo pot. Na prehodu iz starega človeštva v novo stojimo; družječ prednosti propadajočega sveta s pričakovanjem porajajočega se, smo deležni redkega ugodja, da pripadamo več pokolenjem zapored. Naj bo to dober omen bodoči naši glasbi!

V znamenju raka

Igo Gruden

„Enakost, bratstvo in svoboda“
stoletja je bila zabloda.

„Družina, delo, domovina“
naj narodu bo luč edina
na robu slavnega pogina.

Tako ta dan po stopnjah raka
v bodočnost Francija koraka.

Sagajev Tinč in njegova mati

Ferdo Godina

(Konec.)

Hrast, ki ga je vrgla voda na prod, je bilo treba razžagati in spraviti pod streho. Od vode počrnelo drevo je bilo že trdo kot žebelj.

„Za porabo ni, za kurjavo je pa izvrstno,“ je modroval Tinč, ko sta z materjo govorila o njem.

Materi so v kuhinji lezle solze po licih in se lesketale v plamenu, ki je plapolal v peči. Toliko let ima Tinč in doslej ni bilo od njega haska, da bi ga pod nohet dal. Zdaj bi ga pa na rokah nosila. Zlata je bil vreden.